

Ο βραβευμένος από την ΠτΔ Αρχιμ. π. Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Ζώντας κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες, σε μια παραγκούπολη εταλαιπωρημένους ανθρώπους, παρόλα αυτά δεν χάνει την αισιοδοξία και την ελπίδα του. Όπως λέει ο ίδιος ο π. Θεμιστοκλής «είναι η πίστη στον Χριστό που μας ευκολύνει, να έχουμε υπομονή και καρτερία».

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 27 Δεκεμβρίου, η Σοφία Χατζή, συνεργάτης του Ρ/Σ ``Πειραιϊκή Εκκλησία`` και συγγραφέας, φιλοξένησε τον Αρχιμανδρίτη π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλο, ιεραπόστολο στη Σιέρα Λέονε της Δυτικής Αφρικής, σε μια συζήτηση για την ιεραποστολή.

Πριν λίγες ημέρες, ο π. Θεμιστοκλής τιμήθηκε με το Βραβείο Ανθρωπιστικής Προσφοράς, από την Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κα Κατερίνα Σακελλαροπούλου.

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο π. Θεμιστοκλής ξεδίπλωσε στην συνάντηση την πραγματικά περιπετειώδη ζωή του, που ξεκίνησε από την αθεία, τα ανατολικά θρησκευόμενα και τα ροκ συγκροτήματα, για να φτάσει ως ορθόδοξος κληρικός, να διακονεί τους κατατρεγμένους ανθρώπους της Αφρικής.

Ο π. Θεμιστοκλής γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου από Έλληνες γονείς, για να μεταναστεύσει η οικογένεια του λίγα χρόνια αργότερα στην Μελβούρνη της

Αυστραλίας.

Στα φοιτητικά χρόνια του υπήρξε άθεος μαρξιστής, ενώ ήταν η ηγετική μορφή γνωστού ροκ συγκροτήματος. Για να ακολουθήσει ένα ταξίδι αναζήτησης στα ανατολικά θρησκευόμενα του ινδουισμού και του βουδισμού και να επιστρέψει για να αφιερωθεί στην συνέχεια ολοκληρωτικά πλέον στην Ορθοδοξία.

Διετέλεσε πανεπιστημιακός καθηγητής της θεολογίας, εγκαταλείποντας όμως την πανεπιστημιακή έδρα για να αφοσιωθεί στην ιεραποστολή της Αφρικής.

Πριν λίγες ημέρες, ο π. Θεμιστοκλής τιμήθηκε με το Βραβείο Ανθρωπιστικής Προσφοράς, στο πλαίσιο των Βραβείων ΑΡΓΩ 2021.

Πρόκειται για μια πρωτοβουλία της Διεθνούς Ένωσης ΑΡΓΩ - ΔΙΚΤΥΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ, η οποία αποσκοπεί στην επιβράβευση της εξωστρέφειας, της δημιουργίας, των ανοιχτών οριζόντων και στην ευαισθητοποίηση της Ελλάδας για την επιτυχία των παιδιών της στο εξωτερικό.

Τα Βραβεία ΑΡΓΩ 2021 απονεμήθηκαν σε οκτώ διακεκριμένους Έλληνες του Εξωτερικού, σε ειδική τελετή που πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Μπενάκη, στις 16 Δεκεμβρίου.

Για όλα αυτά και ακόμη περισσότερα, μίλησε στην συνάντηση ο π. Θεμιστοκλής. Αναφέρθηκε στα έντονα χρόνια της δεκαετίας του '60 ασχολούμενος με την μουσική και παίζοντας μπάσο σε γνωστό ροκ συγκρότημα, έχοντας μάλιστα την ευκαιρία να συνεργαστεί σε συναυλίες με μεγάλα ονόματα της παγκόσμιας μουσικής σκηνής.

Όπως είπε μάλιστα, η μουσική είχε αρχίσει να εκφράζει πολιτικές έννοιες, κυρίως επαναστατικές και μαρξιστικές. Ήταν η φωνή του νέου που ζητάει αλλαγή και εκφράζονταν εναντίον της αδικίας, κυρίως λόγω του πολέμου στο Βιετνάμ, αποτελώντας μία κριτική της γενιάς του '50, που έβλεπε μόνο το χρήμα.

Ο ίδιος ο π. Θεμιστοκλής δεν στράφηκε αρχικά στην Εκκλησία, γιατί όπως παρατήρησε, η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αυστραλίας, εκείνη την εποχή, δεν μπορούσε να τραβήξει το νέο που διάβαζε Μαρξ, Τρότσκι, Νίτσε, Σαρτρ. Δεν είχε ιδέα ο ορθόδοξος ιερέας της εποχής εκείνης και δεν είχε τον τρόπο να μιλήσει στο νέο, δεν μιλούσε την γλώσσα του.

Αρχίζει η πνευματική αναζήτηση των νέων ψάχνοντας την λύση του πόνου του κόσμου, αρχικά στις θρησκείες των Ινδών και του Θιβέτ. Από εκεί ξεκίνησε και ο

ίδιος ο π. Θεμιστοκλής, για να ανοίξει ο δρόμος σταδιακά, που τελικά θα τον οδηγήσει στον Χριστό.

Διαβάζει την Καινή Διαθήκη κι εκεί ανακαλύπτει αυτό που ήθελε η ψυχή του, έναν Χριστό επαναστάτη και συγκλονίζεται από την έμφαση που δίνει Εκείνος στην ταπείνωση και από την απέραντη συγχωρητικότητα Του.

Έκανε εκπληκτικές σπουδές στα αρχαία ελληνικά, αρχαία εβραϊκά, αραμαϊκά. κοπτικά και διδακτορικό πάνω στον Απόστολο Παύλο, σπουδάζοντας θεολογία στην Αμερική.

Με την ευλογία του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού, αρχίζει να αφιερώνεται στην ιεραποστολή, πηγαίνοντας στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας για να βρεθεί σύντομα στην Κένυα.

Το πρώτο δύσκολο κομμάτι της ιεραποστολής, ήταν να κερδίσει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων, κάτι που βρέθηκε στο απόγειο του, όταν αργότερα στην Σιέρα Λεόνε, δεν εγκατέλειψε την περιοχή, την περίοδο που την μάστιζε ο ιός Έμπολα, γεγονός που εντυπωσίασε τους πάντες.

Ζώντας κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες, σε μια παραγκούπολη εταλαιπωρημένους ανθρώπους, παρόλα αυτά δεν χάνει την αισιοδοξία και την ελπίδα του.

Όπως λέει ο ίδιος ο π. Θεμιστοκλής «είναι η πίστη στον Χριστό που μας ευκολύνει, να έχουμε υπομονή και καρτερία.».

Ο λαός της Σιέρα Λεόνε περνάει τα πάνδεινα με ταλαιπωρίες, πείνα, με πολλούς να ζουν μέσα στα σκουπίδια. Προερχόμενος από μία πλούσια χώρα, όπως η Αυστραλία, ο π. Θεμιστοκλής βρέθηκε σε μία χώρα όπου είναι μεγάλο πράγμα το ηλεκτρικό ρεύμα, το στρώμα, τα παπούτσια, όπου το αντίδωρο που παίρνουν τα παιδιά στην θεία Λειτουργία, μπορεί να είναι το φαγητό της ημέρας.

Ο π. Θεμιστοκλής δεν ήξερε ότι υπήρχε τέτοια θλίψη στον πλανήτη μας. Και όπως λέει χαρακτηριστικά, «η Αφρική είναι μια καμπάνα που μας χτυπάει και μας λέει, εσείς οι πλούσιοι, τι κάνετε;».

Η Εκκλησία είναι μεγάλο πράγμα για τον Αφρικανό, συνέχισε, ο οποίος έχει μέσα του το θρησκευτικό αίσθημα, ενώ ο αθεϊσμός είναι σχεδόν άγνωστος.

Ο Αφρικανός πιστεύει στον Θεό, και οι γυναίκες είναι εκείνες που συντηρούν την Αφρική. Στον πόνο δείχνουν στωική υπομονή, σε συνθήκες που μια Ευρωπαία δεν θα μπορούσε να αντέξει. Η Αφρικανή ξέρει πως να αντιμετωπίσει την πείνα, την

αρρώστια σε συνδυασμό με την έλλειψη χρημάτων.

Η Εκκλησία προσπαθεί να τους παρηγορήσει και η μεγαλύτερη τιμή είναι πως έχει λάβει το όνομα «φίλη των φτωχών». Με την βοήθεια ανθρώπων και από την Ελλάδα, έχει χτιστεί ένα υπέροχο σύγχρονο σχολείο, στον πιο φτωχικό τόπο της δυτικής Αφρικής.

Κλείνοντας τη συνάντηση, απευθυνόμενος στους Έλληνες και ειδικά του Αθηναίους, σημείωσε πως η Αθήνα είναι το αποτέλεσμα και το έργο του Αποστόλου Παύλου. Οι Αθηναίοι έχουν μια εκπληκτική κληρονομιά, να έχουν τον χριστιανισμό από έναν μέγα Απόστολο.

Αυτό από μόνο του δείχνει ποια είναι η ευθύνη της Εκκλησίας και του λαού, στην Αθήνα. Στέκεται στα πόδια του Αποστόλου Παύλου και αυτό είναι μία πολύ μεγάλη τιμή που έδωσε ο Κύριος στην Αθήνα.

«Στους Αθηναίους λέω ταπεινώς, πως χρειάζεται να συντηρήσουν την πίστη στον Χριστό, να αποφεύγουν πολλά κινήματα που έρχονται από την δύση και είναι επικίνδυνα, από πλευράς πνευματικότητας και να μείνουν πιστοί σε αυτό που έχουν κληρονομήσει, το Ευαγγέλιο, την παράδοση, την Εκκλησία. Και να συνεχίσουν αυτήν την ευθύνη που τους έδωσε ο Απόστολος Παύλος.

Στους Έλληνες λέω, να μην νομίζουν ότι είναι φτωχοί, ότι τους έχει ξεχάσει ο Θεός. Την στιγμή που έχουν ένα κρεβάτι, ένα στρώμα, ηλεκτρικό ρεύμα, νερό, φαγητό, παπούτσια, είναι πολύ σημαντικό πράγμα. Να δουν τι συμβαίνει στην Αφρική και να έχουν αυτή την σύγκριση.»

Τον διάλογο μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:

[«Ιεραποστολή στη Σιέρα Λέονε Δυτικής Αφρικής»](#)